

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Győrött, 2023. november 16. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t:

A hivatali vesztegetés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Székesfehérvári Törvényszék 2023. május 30. napján kihirdetett 16.B.26/2022/48. számú ítéletét *helybenhagyja.*

A másodfokú eljárásban felmerült 16.938,- (tizenhatezer-kilencszázharmincnyolcezer) Ft bűnügyi költség megfizetésére a vádlott köteles.

I n d o k o l á s:

[1] A Székesfehérvári Törvényszék a 2023. január 17. napjától 2023. május 30. napjáig tartó nyilvános folytatólagos tárgyalássorozat alapján meghozott és utóbbi napon kihirdetett, 16.B.26/2022/48. számú ítéletével Terhelt1 vádlott bűnösségét hivatali vesztegetés büntetében (Btk.293. § (1) bekezdés, (2) bekezdés I. fordulat) állapította meg, ezért őt, mint visszaesőt 1 év 10 hónap börtön fokozatban végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre ítélte és mellékbüntetésül 3 évre a közügyektől is eltiltotta. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsátás kedvezményéből történő kizárásáról, valamint a büntetőeljárás során felmerült bűnügyi költség viseléséről.

[2] A fenti határozatot az ügyész tudomásul vette, míg Terhelt1 vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másrészt a büntetés enyhítése érdekében jelentettek be fellebbezést.

[3] A fellebbezésének írásbeli indokolásában a vádlott kirendelt védője fenntartotta a jogorvoslati kérelmében foglaltakat, és indítványozta, hogy az ítéltábla a másodfokú felülbírálat eredményeképpen a vádlottat az ellene emelt vád alól mentse fel, vagy a kiszabott büntetést jelentősen mérsékelje. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem kellő súllyal értékelte tanúl felügyelő és Terhelt1 vádlott közötti esetleges félreértés lehetőségét, melyet az irodában tartózkodó tanúl tanú és az iroda bejáratánál álló vádlott közti kommunikáció jellege, a suttogás és mutogatás teremtett meg. A védő észszerűtlennek és szükségszerűtlennek tartotta a vádlott részéről egy további mobiltelefon megszerzését, mivel

birtokában volt már egy engedélyezett, legális mobiltelefon. Figyelemmel arra, hogy egy állítás áll szemben egy tagadással, így a védői érvelés szerint a cselekmény minden kétséget kizáróan nem bizonyított.

[4] A Győri Fellebbviteli Főügyészség a BF.216/2023/1-I. számú átiratában a vádlott és védője által bejelentett fellebbezéseket alaptalannak ítélve arra mutatott rá, hogy a felülbírálat terjedelme a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. A büntetőeljárás szabályok maradéktalan betartásával lefolytatott bizonyítási eljárás eredményeként az ügyészi álláspont szerint a törvényszék a mérlegelő tevékenysége eredményeképpen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, a vádlotti tagadással szembenálló egyéb bizonyítékokat megvizsgálta, logikusan értékelte, és az indokolási kötelezettségének is eleget tett. A megalapozott tényállásból a vádlott bűnösségére vont következtetés okszerű, a felmentésre irányuló védelmi indítvány nem foghat helyt. A törvényszék nem tévedett a vádlott által elkövetett bűncselekmény minősítését illetően sem, ugyanakkor hiányolta annak kifejtését, hogy a megállapított tényállás szerinti cselekmény miképpen meríti ki a törvényi tényállás elemeit.

[5] Az ügyészi érvelés szerint a kiszabott büntetés inkább méltányos, mint súlyos, e körben utalt a vádlott bűnügyi előéletére, a korábbi büntetéseire, illetve a vele szemben folyamatban lévő büntetőeljárásokra, melyek alapján a vádlott személyében rejlő társadalomra veszélyesség okán a büntetés enyhítésére nem kerülhet sor. Az elsőfokú ítélet egyéb járulékos rendelkezéseivel is túlnyomórészt egyetértett, ugyanakkor szükségesnek látta az elsőfokú határozat indokolásának kiegészítését a középérték megjelölésével, továbbá a bűnügyi költség viseléséről szóló rendelkezés módosítását a 2023. május 16. napjára kitűzött tárgyalás során felmerült kirendelt védői díj tekintetében. Ennek indokát abban látta, hogy a tárgyalást a vádlotton kívül eső ok miatt nem lehetett megtartani, így az szükségtelenül, és nem a vádlott mulasztása folytán keletkezett, ezért azt az államnak kell viselnie. A fentiek szerint az ügyészi indítvány – a jogi indokolás kiegészítését követően – az elsőfokú ítéletnek a Be. 606. § (1) bekezdése alapján történő megváltoztatására irányult annak elrendelésével, hogy 14.400 Ft bűnügyi költséget a vádlott helyett az állam visel.

[6] A védő a főügyészség átiratában foglaltakra észrevételt tett, melyben az írásban indokolt fellebbezésében előadottakat hangsúlyozta ismét. Álláspontja szerint az elsőfokú ítéletben megállapított tényállás nem megalapozott, a törvényszék tévesen értékelte azt, amikor a vádlott következetes vallomásával szemben tanúl bizonytalan tanúvallomását fogadta el, és elvetette a vádlott és a felügyelő közötti halk beszélgetés során a tévedés, a félrehallás lehetőségét. A védő a főügyészség elmaradt tárgyalással kapcsolatos bűnügyi költség viselésére tett indítványával egyetértett.

[7] A vád és a védelem képviselője a fellebbviteli nyilvános ülésen megtartott perbeszédekben is fenntartották a korábbi írásbeli beadványaikban foglaltakat.

[8] A védelmi fellebbezések az alábbiak szerint nem alaposak.

[9] Az ítéltábla az előterjesztett fellebbezések tartalmára – különösen a védelmi jogorvoslati kérelemre, annak írásbeli indoklására, a fellebbviteli eljárásban előadott perbeszédben foglaltakra tekintettel –, a fellebbviteli főügyészégi átiratban részletezettekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének felülvizsgálatát a Be. 590.§ (1) bekezdésében meghatározott módon, azaz teljeskörűen végezte el.

[10] A felülbírálat során megvizsgálta az elsőfokú bíróság eljárását, valamint a törvényszéknek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó valamennyi rendelkezését.

[11] A másodfokú felülvizsgálat során az ítéltábla nem észlelt olyan megalapozottsági hibát, illetőleg perrendi szabálysértést, amely az elsőfokú ítélet érdemi felülbírálatát megakadályozta volna. A fentiek szerinti teljes felülvizsgálat kiterjedt a büntetőügy valamennyi fő- és járulékos, azaz az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező kérdésre, a másodfokon eljáró bíróságnak emellett a bizonyítási eljárás törvényességét folyamatában is megfelelően vizsgálnia és kontrollálnia kellett. Ekörben megállapítható, hogy érdemleges támadás perrendi-eljárási oldalról az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítási tevékenységet nem érte, ezzel összefüggésben a másodfokú bíróság sem észlelt feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező, illetőleg érdemi kihatású relatív hatályú eljárási hibát, hiányosságot vagy mulasztást.

[12] A Budapesti Regionális Nyomozó Ügyészség 2.Nyom.451/2021. számú vádirata 2022. április 19. napján érkezett a Székesfehérvári Törvényszékre. A 2022. július 7. napján megtartott előkészítő ülésen Terhelt1 vádlott nem ismerte el a bűnösségét vádirattal egyezően és nem mondott le a tárgyaláshoz való jogáról. A 2023. január 17. napi tárgyaláson a törvényszék kihallgatta Terhelt1 vádlottat, aki részletes vallomást nem tett, fenntartotta korábbi vallomásait, illetve a tárgyaláson ismertetett meghallgatási jegyzőkönyvben foglaltakra reagált. Tanúként került kihallgatásra tanú2 körlet főfelügyelő, majd 2023. március 7. napján tanú3 fogvatartott-társ és tanú1 körletfelügyelő. Az ügyben tartott utolsó tárgyalási napon pedig az okirati bizonyítékokat ismertetés útján tette a bizonyítási eljárás részévé.

[13] A rendelkezésre álló bizonyítási anyag vizsgálata alapján megállapítható, hogy az széles körben és minden szükséges vonatkozásban beszerzett bizonyítékalmaz tárgyalás anyagává tételére az eljárás során perrendszerűen sor került, az eljárt bíróság alapos tevékenysége folytán minden olyan bizonyíték a tárgyalás részévé vált, amely a tényállás megalapozott megállapításához szükséges volt, a törvényszék az irányadó történeti tényállást teljes egészében felderítette, és azt egészében helyénvaló módon is állapította meg. A törvényszék kimerítően foglalkozott mindazokkal a személyi, tárgyi és okirati jellegű bizonyítékokkal, amelyek az ügy meghatározó jelentőségű elemeiként alkalmasak voltak arra,

hogy a törvényes bizonyítékértékelés alapjául szolgáljanak. Mindezeket összevetette a terhelt érdemi védekezésével, és az ezzel kapcsolatos tényeket és adatokat egymásra is tekintettel megfelelő értékelésben részesítette. Összességében az elsőfokon eljáró bíróság nem kifogásolható módon értékelte és egymáshoz is kapcsolta azokat a bizonyítékokat, amelyek értékeléséből kiolvasható, hogy ténylegesen mire alapozta az ítéleti tényállást.

[14] A rendelkezésre álló iratok alapján megállapítható, hogy összességében és érdemében is helytállóan járt el az elsőfokú bíróság, amikor a kezdetektől fogva a teljes tagadásban kimerülő vádlotti védekezéssel szemben az ítéleti tényállást törvényes mérlegelés útján az egyéb hitelt érdemlő bizonyítékokkal is megfelelően alátámasztott, vádlottat terhelő személyi típusú bizonyítékokra, elsősorban tanú1 és tanú2 tanúvallomásainak tartalmára alapította. A mindenre kiterjedő bizonyítékértékelő tevékenységet szükségtelen megismételni, ezért a másodfokú bíróság csak a védelem felvetéseire kíván reagálni.

[15] Kiemelten foglalkozott az elsőfokú bíróság is a félreértés eshetőlegességével, azonban a vádlotti védekezést a körletfelügyelő tanú1 határozott állításai, a bv. alkalmazottak részéről fogantatosított azonnali intézkedések, a jelentésben foglaltak és tanú2 tanúvallomása kategorikusan cáfolták. A vádlott többszöri szóbeli kijelentései és kézjelzése alapján a vádlotti kérdés tekintetében nem volt félrehallás a kommunikáció során, a tanúvallomásokat okirati bizonyítékok is erősítették, ezért a félreértés lehetőségére irányuló védői érvelés megalapozatlan volt.

[16] A fentebb részletezettek okán a másodfokú felülbírálat eredményeképpen az ítéltábla osztotta azon fellebbviteli főügyészégi álláspontot, miszerint a törvényszék a büntetőeljárás szabályok maradéktalan megtartása mellett lefolytatott részletes és kellően alapos bizonyítási eljárás eredményeképpen teljeskörűen megalapozott ítéleti tényállást állapított meg, a vádlott teljes tagadásával szembenálló egyéb releváns bizonyítékok hitelt érdemlőségéről meggyőződve, kellő részletességgel vizsgálta és elemezte a rendelkezésre álló tényeket, adatokat, körülményeket és az azok alapjául szolgáló bizonyítási anyagot, megfelelően eleget téve az indokolási kötelezettségének is.

[17] Az eljárási és logikai hibáktól mentesen mérlegeléssel megállapított tényállás a Be. 592. (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes, az csak Terhelt1 vádlott bűnügyi előéleti adatai miatt szorul kiegészítésre az iratok tartalma alapján a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján az alábbiakkal.

[18] A Budai Központi Kerületi Bíróság a 2020. április 8. napján kelt és június 24. napján jogerőre emelkedett 5.Bpk.510/2020/2. számú határozatával összbüntetésbe foglalta a Budapesti IV. és XV. Kerületi Bíróság 3.Fk.984/2015/13. számú és a Budai Központi Kerületi Bíróság 5.B.XI.1417/2015/39. számú ítéletével kiszabott szabadságvesztéseket, és annak tartamát 1 év 9 hónap 10 nap börtönben állapította meg.

[19] A fentiek szerint megalapozott tényállásból a terhelt bűnösségére levont következtetés okszerű, erre figyelemmel a védelem felmentés irányában is fenntartott indítványa nem foghat helyt. Az elsőfokon eljáró bíróság a vádlott által megvalósított bűncselekmény jogi minősítését illetően sem tévedett, az ezzel kapcsolatos jogi érvelés azonban kiegészítésre szorul az alábbiakkal.

[20] Az elsőfokú bíróság nem foglalt állást tekintetben, hogy az elkövetéskor vagy az elbíráláskor hatályos büntető anyagi jogszabályt alkalmazta-e, azonban megállapítható, hogy az elkövetéskor hatályban volt rendelkezésekhez képest a bűncselekmény elbírálása és a büntetéskiszabás körében változás nem következett be, így a Btk. 2. § (1) bekezdésben előírtak alapján a másodfokú bíróság rögzíti, hogy a vádlott terhére rótt bűncselekmény elbírálására az elkövetéskor hatályban volt Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (Btk.) alkalmazásával került sor.

[21] *A Btk. 293. § (1) bekezdés értelmében, aki hivatalos személyt a működésével kapcsolatban neki vagy rá tekintettel másnak adott vagy ígért jogtalan előnnyel befolyásolni törekszik, büntetett miatt három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő. A (2) bekezdés alapján egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő a vesztegető, ha a jogtalan előnyt azért adja vagy ígéri, hogy a hivatalos személy a hivatali kötelességét megszegje, a hatáskörét túllépje, vagy a hivatali helyzetével egyébként visszaéljen.*

[22] A hivatali vesztegetés büntette a közélet tisztaságához, és a hivatalos személyek szabályszerű, befolyásolástól mentes működésébe vetett bizalom megóvásához fűződő társadalmi érdeket védi. A bűncselekmény elkövetési tárgyaként meghatározott jogtalan előny bármi lehet, így vagyoni és személyes jellegű is, a lényege, hogy az elkövetőt vagy rá tekintettel mást a korábbinál kedvezőbb helyzetbe juttasson. A személyes természetű előny mibenléte, anyagi előny esetén annak értéke közömbös a minősítés szempontjából. Minden előny jogtalanul minősül, és a vesztegetési tényállás megállapítását teszi lehetővé, amely alkalmas arra, hogy a hivatalos személy működését közérdek kárára befolyásolja.

[23] A lefolytatott bizonyítási eljárás alapján kétséget kizáróan bizonyítást nyert, hogy Terhelt1 vádlott pénz fizetésének ígéretével egy mobiltelefon behozatalát kérte a körletfelügyelőtől. Tehát a vádlott a jogtalan előnyt azért kínálta fel tanúl bv.törzsőrmesternek, hogy a büntetés-végrehajtási intézet házirendjének 7. számú mellékletének 6. pontjában és a 8. mellékletében foglaltak ellenére tiltott tárgyat, mobiltelefont juttasson be a vádlottnak, valamint a szolgálati utasítás 21.b) pontjában foglalt rendelkezést megszegve tekintsen el a jelentéstételi és a fegyelmi lap kiállítási kötelezettségétől. tanúl körletfelügyelő a Btk. 459. § (1) bekezdés 11. k) pontja alapján hivatalos személynek minősült. Ekként Terhelt1 vádlott cselekménye a Btk. 293. § (1) bekezdésébe, a (2) bekezdés I. fordulója szerint minősülő és büntetendő hivatali vesztegetés büntette megállapítására volt alkalmas.

[24] Mindezekre tekintettel Terhelt1 vádlott esetében az irányadó büntetési tétel 1 évtől 5 évig terjedő szabadságvesztés, a Btk. 80. § (1)-(2) bekezdés szerint számítandó középérték 3 év volt.

[25] A büntetéskiszabás másodfokú felülbírálati során az ítéltábla is figyelemmel volt az elsőfokú bíróság által helytállóan számba vett enyhítő és súlyosító körülményekre, és ebben a körben kiemelt figyelemmel volt a terhelt büntetett előéletére, speciális bűnismétlői mivoltára, a büntetőeljárás hatálya alatt történt elkövetésre. A védelmi állásponttal szemben az elsőfokon eljáró bíróság az utóbbi súlyosító körülményeknek, illetőleg a terhelt személyiségében rejlő társadalomra veszélyesség fokának nem tulajdonított kellő jelentőséget, mindezen körülmények nyomatékát alulértékelt, ebből következően a vádlottal szemben figyelembe veendő középértékből történő kiindulás mellett kiszabott szabadságvesztés nem minősíthető eltúlzottnak, az ítéltábla álláspontja szerint szükséges is a terhelttel szemben a büntetési célok eléréséhez. A törvényszék által elsőfokon meghatározott szankciórendszer összességében elégséges a büntetési célok eléréséhez, az arányosnak minősíthető az elkövetett cselekmény tárgyi súlyával, a terhelt alanyi bűnösségének fokával, illetőleg személyisége társadalomra veszélyességének mértékével, annak mérséklése a fennálló bűnösségi és büntetéskiszabási körülmények közepette nem indokolt.

[26] Ugyancsak az alkalmazandó büntető anyagi jogszabály kiválasztása okán szorult korrekcióra az elsőfokú ítélet a közügyektől eltiltás alkalmazásának jogszabályi alapját illetően, ezzel összefüggésben az ítéltábla az ítélet indokolásának [35] bekezdését azzal helyesbítette, hogy a mellékbüntetés alkalmazása a Btk. 61. § (1) bekezdésén és Btk. 62. § (1) és (2) bekezdésén alapult.

[27] Nem osztotta az ítéltábla a főügyészség elmaradt tárgyaláson felmerült bűnügyi költség viselése körében kifejtett álláspontját, e körben kiemeli, hogy Terhelt1 vádlott terhére rótt bűncselekmény okán volt a Be. 44. § a) pontja és a Be. 427. § (5) bekezdés a) pontja alapján a védő részvétele kötelező, ekként - az elsőfokú bírósággal egyetértve - a védő eljárása folytán felmerült valamennyi, a Be. 145. § (1) bekezdés c) pontja szerinti bűnügyi költség viselésére attól függetlenül köteles a vádlott, hogy az adott eljárási cselekmény, melyen a védő kötelezően részt vesz, megtartására sor kerül-e, avagy nem.

[28] A fentiekre figyelemmel a másodfokú felülbírálat eredményeképpen az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét – amelynek rendelkezései törvényesek és megalapozottak – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta azzal, hogy a Btk. 613. § (1) bekezdése alapján megállapította a másodfokú eljárás során felmerült bűnügyi költség összegét, és rendelkezett annak viselése tárgyában is.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke

Dr. Papp Krisztina s.k.
előadó bíró

Dr. Németh Balázs s.k.
bíró

Záradék:

Ezzel a végzéssel a Székesfehérvári Törvényszék 2023. május 30. napján kelt, 16.B.26/2022/48. számú ítélete a mai napon jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. november 16.

Dr. Zólyomi Csilla s.k.
a tanács elnöke